# GREV'deki SESİMİZ
## MUTLU AKÜ İŞÇİ BÜLTENİ

İşçi Sınıfının Kurtuluşu Kendi Eseri Olacaktır!

•Haftalık Grev Bülteni •Sayı:4 26 Temmuz 1997


# SÖZ DEĞİL İŞ, LAF DEĞİL EYLEM!

Bulteni izleyenler bilirler; Biz en başından beri, grevimizin sadece ucret artışı sorunu olarak anlaşılmasına karşı olduk. Bolgemizde–sektorumuzde bunca direniş varken kendi kendimizi yalnızlaştırmamıza karşı uyarılarda bulunduk. Sadece sermayenin çizdiği sınırlarda bir mucadelenin baştan yenilgi olduğunu soyledik. Bizim bu soylediklerimize hem sendikacı hem de bazı işçi arkadaşlarımızdan çeşitli tepkiler geldi. "Mutlu Aku işçisi yeterince bilinçli degil, grev nobetine bile ilgi gostermiyor" dendi, "Kendi grevinin toplantısına gelmeyen işçi Tuzla'ya, Kartusaş'a gitmez" dendi, "Grev çadırı kurmanın, fabrikayı işgal etmenin suç olduğu" soylendi. Biz bu soylenenleri ısrarla reddediyoruz. Bize gore grevde esas aksayan yan greve onderlik edebilmekte, yani **sendika grev komitesi ve öncü işçilerdedir.** Evet, doğrudur "Mutlu Aku işçisi yeterince bilinçli degil" ama bazı işçi arkadaşların sandığı gibi bu, grev oncesinde sendikanın verecegi eğitimle ortadan kalkacak bir şey degildir. Tabi ki sendikalar, oncu işçiler, işyeri komiteleri yani her işçi orgutu her toplumsal–politik–ekonomik konuda kendine ve çevresine yetmeliler. Ama gerçek egitim ancak yaş amda sağlanır. Ve işçilerin de en ilgili–duyarlı ve ogrenmeye açık oldukları donemler mucadele ettikleri grev–direniş donemleridir. Ve eğer eğitim, bilinçlenme kitabi–ezbere bir şey olmayacaksa, yaş amın içinde olur. İşçilerin birliği ve dayanışması konusunda, bilinçsiz bir işçiyi, bir direniş ziyaretine goturemezsiniz, tabi ki o, oylece kalır. Boyle birine onceden "zaten gelmez" diyen ise kendi onderlik sorumluluklarının üzerinden atlamış olmaz mı? Ayrıca, bizim her kuçuk olanağı degerlendirmeden kestirip atmaya hakkımız varmı? En yeni ve en bilinçsiz Mutlu Aku işçisi bile sınıfın ortak kaderini ogrenmeye ve bu yolda ortak mucadeleye en yatkın olduğu donemdedir. Zira bolgemizde suren direnişler ve Mutlu Aku grevi bunu doğruluyor. Sendikacı arkadaşlarımızdan biri (Petrol–İş'te orgutlu) Safaş'ta Mutlu Aku grevine destek konuşması yapıyor. Sendikacı gittikten sonra bilinçsiz işçiler "Mutlu Aku'den bize ne?" diye kendi aralarında konuşabiliyorlar. İyi de Mutlu Aku'yu, Tuzla ya da Albayrak'a direniş ziyaretine goturmeyenlerin Safaş'tan destek talebinin ciddiyeti kalır mı?

Tek yol var. Tuzla Deri işçilerini, Albayrak–Kartursaş işçilerini, Mutlu Aku işçilerini, Maltepe Cevizli sendikalaşma–dernekleşme çalışmasında ki tekstil işçilerini biraraya getiren bir **ortak komite.** Onune butun bu direniş ve grevlerin ZAFERİNE KADAR ortak hareket etmeyi koyan KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HİÇ BİRİMİZ şiarı bayrak edinen ve Kartal'dan tum sınıfa ışık olarak bir **bağımsız işçi platformu.**

Bu tur ornekleri artırmak, yarın bu çerçevede son zamlara, Ekonomik Sosyal Konsey'e, Eşel–Mobil'e, SSK'nın tasfiyesine, Mezarda emekliliğe, Kirli savaşa, Çeteleşmiş devlete karşı işçilerin bağımsız tutumunu soz ve eylemle topluma taşımak olanağı bugunku ortak komiteyi kurup, kuramamamıza bağlıdır. Silah elimizde, ister intahar edelim ister duşmana yoneltelim.

Tabi ki sorun ortak bir komiteyle bitmez. Asıl onemli olan tum işçileri hakları için mucadeleye sokmakdır. Ama GİNTEM, TUZLA DERİ gibi ornekler gosteriyor ki işçiler kitabi bilgilerden once mucadele etmeyi ogreniyor. Sınıfa karşı devlet eliyle koca bir emek duşmanı saldırı orgutleyen senmaye tek tek direnişlerle cevaplanabiler. Kuşkusuz bu saldırıyı puskurtmek için işçi sınıfının toptan ayağa kalkması lazım ama bunun olması içinde saldırıyla bugun karşı karşıya kalanların son nefesine kadar kavgada direnmesi, dişiyle, tırnağıyla zaferi koparıp alması ve done done bunu diğer sınıf boluklerine anlatması gerekir. Son cumlemizin altını çizelim, Mutlu Aku greviyle dayanışmak ve onu done done diğer işçilere anlatmak için yapılmış, her şey doğrudur. Mutlu Aku grevinin başarısı için dayanışma kartına ihtiyaç var mı yok mu? Varsa onun kimin tarafından basıldığının ne onemi var. Birileri bunu reklam için yapmadığına gore, "bunu biz duşunmemiştik ama ne iyi ki grevin zaferini duşunen başkaları da var" diye sevinmek varken "bize sorulmadı" demek amacın uzum yemek mi bağcı dovmek mi olduğunu duşundurur. Bir dayanışma gecesinin ne işe yarayabileceğini Polisan direniş çilerine ve Gebze Sendikalar Birliği'ne sorulabilir. Şimdi bunun kimin onerisi olduğunun ne onemi var.

Bultende son uç sayıdır hep grevin başarısı için yasal sınırlara takılmamak gerektiğini soyledik. Zira bu savaşın kurallarını koymayı duşmana bırakmaya benziyor. Boyle savaş kazanmayı kim umabilir ki. Grev çadırının "iyi birşey ama aynı za

manda da suç" olduğu söylendi duruldu bize.
Kırşehir Petlas'ta (Petrol–iş'te örgütlü) grev çadırı kuruldu. İyi de Petlas işçisi çok bilinçli olduğundan mı bu böyle? Yok, hayır, sadece Petrol–iş orada bu işi pratik olarak örgütlemiş bulunuyor. Mutlu Akü ile arada ki tek fark bu.
Bülten de söylediklerimiz parça parça doğrulanıyor ama bizim için önemli olan haklı çıkmak değil grevi kazanmak. Kimseye de Petlsa işçilerinin cesur, Mutlu Akü işçilerinin korkak olduğu inandırılamayacağına göre demek ki grev çadırı da kurulabilirmiş. Yeter ki kurulmak istensin.

Son olarak iki not ekleyelim:
Birincisi, bulten, sendika, siyasi–devrimci yayınlar işçiler arasında bütün tartışmalar emek cephesinin kendi iç tartışmalarıdır. Hiç kimse bunu unutmamalıdır. Yasakçı tutum ve yaklaşımlar ise bu gerçeğe uymaz ve sermayeye karşı mücadelenin gereklerinin unutulmasını doğurur. Yazılan ve söylenen de yanlış bilgi varsa bunlar ya düzeltilir ya da tartışmalı bilgiler için karşıt görüş–yazılar sunulur. İşçi kurusunun ve demokrasisinin ilerisinde olabilecek birşey mi var. Oyleyse grevin zaferi için tartışma yasağı değil gerçek bir sahiplenme ve katılım gereklidir. Varsa ak koyun, kara koyun herkesin sözünü söylediği yerde ve işçi kitlelerinin önünde belli olacaktır zaten.
İkincisi, yüz civarında Mutlu Akü işçisi fiilen işten atılmıştır. Bu şimdiden planlanmış bulunuyor. Ki bu da hiç şaşırtıcı gelmiyor. Mutlu kapitalisti iki ihtimale inanmış bulunuyor bu adımı atarken, bi mokrasisinin ilerisinde olabilecek birşey mi var. Oyleyse grevin zaferi için tartışma yasağı değil gerçek bir sahiplenme ve katılım gereklidir. Varsa ak koyun, kara koyun herkesin sözünü söylediği yerde ve işçi kitlelerinin önünde belli olacaktır zaten.
İkincisi, yüz civarında Mutlu Akü işçisi fiilen işten atılmıştır. Bu şimdiden planlanmış bulunuyor. Ki bu da hiç şaşırtıcı gelmiyor. Mutlu kapitalisti iki ihtimale inanmış bulunuyor bu adımı atarken, birincisi, grevin yenileceğine kesinlikle inanmıştır ve kendi tutumunu sonuna kadar götürmeye kararlıdır. Bu düşündürücüdür, düşmana böyle bir görüntü vermemek ve silkinmek uyarısı saymalıyız bunu.
İkincisi, grev kazanılsa bile arkadaşlarımızın atılacağı planıdır ki, bunu grevin kazanılmasını yalana çevireceği ortada. Kimse işçi arkadaşlarından bazılarının daha iyi ücret alsın diye işsiz kalmasını isteyemez. Fedekarlığı böyle tanımlayan sınıf ve emek hainidir. Kaldı ki bu sadece ekonomik bir saldırı değildir. bizi birbirimize düşürmeye çalışan bir sermaye planıdır.
ZAFER DİRENEN EMEKÇİNİN OLACAKTIR!

## Tuzla Deri-İş şube sekreteri Cemal Taşkın'la röportaj ;

### Acil hedef: Birleşik mücadele!

**MAB:** Kısaca Tuzla Deri'den ve direniş deneyimlerinden bahsedermisiniz?
**CT:** Bilindiği gibi deri sanayii Tuzla'ya, Kazlıçeşme'den taşındı. İş verenlerin en büyük hedefi, bu taşınma esnasında öncu işçi kuşağını dışta tutarak işçilerin örgütlülüğünü dağıtmaktı, bunda az çok başarılı da oldu. Fakat geride kalan bizler, yılmadan çalışarak sermaye karşısında tek yumruk haline gelmeyi başardık. Sendika şubemiz Tuzla'da 1992'de açıldı ve açıldığı gün dort fabrikada birden örgütlü duruma geldi ve denilebilirki o gunden beri Tuzla direniş siz gun yaşamadı.
**MAB:** Tuzla'da yaşanan direnişlerin (olumlu ya da olumuz) sonucunu belirleyen en büyük etken sizce neydi?
**CT:** Tabi ki başarının en büyük nedeni patronların topyekun saldırısına karşı, tek vucut olarak topyekun direnişe geçebilmemizdir. Tuzla işçisi gerekli gördüğü her durumda uretimden gelen gucunu kullanmaktan ve her turlu baskıya karşı birleşerek, militan direnişe geçmekten kaçınmadı. Örneğin Tuzla'da 1 yılda toplam 36 kez, tum gun iş bırakıldı, uretim yapılmadı. Bir başka neden de sendika ile işçilerin kopmaz bağlarıdır. Tuzla işçisi, sendikal örgutlulugun dişle-tırnakla yaratıldığının bilincindedir ve bu bilinçle sendikasına sahip çıkmaktadır. Ayrıca sendikamız, uygulamalarını usttten, dayatmacı bir mant kla hayata geçirmemekte, aksine kararları bizzat uyelerimiz almaktadır.
**MAB:** Sizin de bildiğiniz gibi grev ve direniş ler lokal duzeyde kaldığı surece, yavaş yavaş kendini tukeliyor ve sonumleniyor. Şu an bolgemizde uç ayrı sektorde grev ve direniş ler suruyor (Kibar Deri, Mutlu Aku ve Kartusaş ) Bunun uzerinden bolge direnişleri ve atılması gereken adımlar hakkında soyleyeceklerıniz nelerdir?
**CT:** Merkezileşmesi gerekiyor. Yani grev ve direniş lerin onculugunu yapanların biraraya gelip ortak sorunlara ortak çozumler uretmesi gerekiyor. Örneğin ilk etapta Anadolu yakası için bir ust komite oluşturulabilir. Fakat burada bir şeye işaret etmek istiyorum; bu bir araya geliş gerçekten samimice olmalı. Alınan kararlar uygulanmalı, sadece kağıt uzerinde imzalanmış şeyler olarak kalmamalıdır. Bunun on koşulu'da sınıf sendikacılığı anlayışının geliş ip-geliş memesine bağlıdır. Bir de istemlerimiz hiç bir zaman ekonomik sınırlar içine hapsolmamalı çunku demokratik-siyasi talepleri geliştirmediğimiz surece, ekonomik kazanımlarımızında hiç bir garantisi yoktur. 16 Temmuz'da Tepeören'deki fabrikaya 70-80 işçiyle ziyarete gittik ve karşılaştığımız manzara , bize Mutlu grevinde buyuk eksikliklerin varlığını gosterdi. En basitinden grev çadırı, davul-zurna yokluğu, gozculer dışında işçinin olmaması ve çevre fabrikalarla iletişimin yokluğu. Biz iş kolumuz dışında Mega-Plastta (70 işçi) örgutlendik. Buyuk ihtimalle yetki bize verilmeyecek, biz bunu kendi alanıyla ilgili başka bir sendikaya devredebiliriz. İşte bu sınıf dayanışmasına bir ornektir.

# Petlas İşçisi Grevde!
# Saldırı Sanadır, Haydi Dayanışmaya!

Özelleştirme saldırısını ekonomik-sosyal darboğazdan çıkışın, işçi sınıfı ve emekçilerin her anlamda kurtuluşunun anahtarı gibi göstermeye çalışan sınıfı ve onun devletinin bu uygulamalarının neyi amaçladığı bizlerce zaten bilinmekteydi ve saldırının sonuçları bir süredir ortaya çıkmaya başlamıştı. Bizzat bizden gaspedilen vergilerle kurulmuş olan Kırşehir Petlas lastik fabrikasında da, özelleştirmenin üzerinden henüz iki ay geçmiş olmasına rağmen " yeni " patronun ne yapmak istediği bu gün tüm çıplaklığıyla ortadadır. Daha kısa bir süre önce "işçi fazlalığı"nı bahane ederek tensikat girişiminde bulunan Petlas patronu, işçilerin kararlı direnişiyle karşılaşınca, bunu başaramamıştı. Fakat bugün bu saldırıyı daha da boyutlandırarak uygulamaya koymaya çalışıyor.

* TİS süreci içinde ve yasal olarakta TİS'ten doğacak hakların saklı olduğu iki aylık süreyi yok saymak.
* Haftalık çalışma saatini 40 saatten, 45 saate çıkararak, 1 günlük ücretli tatil hakkını gasp etmek.
* Sürdürülen TİS görüşmeleri sonucunda işçilere sefalet ücreti dağıtmak.
* Ve tüm bunların toplamını hayata geçirebilmek için işçilerin örgütlülüğüne saldırmak ve sendikasızlaştırmaya çalışmak.

Saldırı sanadır, dayanışmaya!

İşte tüm bunlar bize göteriyor ki Petlas'tan, Gintem'e, Kav Kibrit'ten,Tuzla Deri'ye, Kartusaş'tan, Mutlu Aku'ye, Türkiye'nin nereinde ve hangi fabrikasında olursak olalım, aynı saldırılara maruz kalıyoruz. Sermaye cephesinin topyekun saldırısına karşı, biz işçilerde topyekun direnişe geçip, karşı saldırıyı örgütlemek zorundayız.

* Petlas İşçisi Yalnız Değildir!
* Kurtuluş yok tek başına, ya hep bereber ya hiç birimiz!

Bir Mutlu Aku İşçisi

# *Sizinle Birlikteyiz!*

Sefalet ücreti ve kölelik koşulları altında sendikasız, sigortasız çalışmak zorunda bırakılan, işçi sınıfının dağınık ve en örgütüz kesimini oluşturan konfeksiyon işçileriyiz. Sermaye sınıfının ekonomik, sosyal, kültürel vb. saldılarını en yoğun yaşan işçi kesimiyiz. Bu saldırılara karşı koyabilmek, haklarımızı alabilmek için mücadele etmek, örgütlenmek gerektiğinin bilincine varan işçiler olarak bu bilinci işyerlerimizde ve çevremizdeki işçi–emekçilere aktarmaya çalışıyo uz. Ayrıca da bu dağınıklığımızı ve örgütsüzlüğü kırmak için çeşitli ad lar atmaya başladık. Dernek, sendikal çalışma, kurultay, bülten vb. üzerinden tekstil ve konfeksiyon işçilerinin gücünü birleştirerek örgütlenmeyi sağlayacak adımlar atıyoruz. Ama sorunlarımızın kalıcı çözümüne Mutlu Akü, Albayrak, Kav Kibrit, Tuzla Deri, Petlas vb. yerlerdeki diğer sınıf kardeşlerimizle ve emekçilerle gücümüzü birleştirip sermaye düzeninin bu kokuşmuş düzenini yıktığımızda kavuşacağız. Bunun için kendi işyerimizdeki mücadeleyi yükseltmenin yanısıra diğer fabrika ve sektörlerdeki sınıf kardeşlerimizle dayanışmayı örmek zorundayız.

Bizler Cevizli konfeksiyon işçileri olarak sizlerin mücadelesini destekliyoruz. Mutlu Akü'de kazanacağınız başarı sadece sizin değil tüm işçi sınıfının başarısı, kazanımı olacaktır. Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Cevizli'den Bir Grup Tekstil İşçisi

# *Bir imza da Sen Ver!*

***Nakliyat-İş sendikasına üye olan Kartusaş işçilerinin örgütlülüğünü dağıtmak ve kölelik koşullarında çalışmayı dayatmaya çalışan Kartal Belediyesi yönetimi temizlik işlerini taşeron Albayrak şirketine devretti. Sendikalarından vazgeçmeyen ve kölelik koşullarında çalışmayı reddeden işçiler, 9/6/1997 tarihinde işten atıldılar. İki aya yakın bir süredir zorlu bir direniş sergileyen temizlik işçileri istekleri kabul edilinceye kadar Mücadele etme kararlılığındadırlar. Bir destekte biz verelim, imza kampanyasına katılalım!***

# *YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI!*

### Sermaye sınıfı ve Yeni Kurulan Sermaye Hükümeti Saldırıyor

# Karşı Saldırıyı Örgütleyelim!

Refahyol hükümeti laiklik–şeriat tartışmaları üzerinden işçi ve emekçileri yapay gündemlerle oyalayarak bir dizi saldırıyı hayata geçirdi. İMF ve ABD direktiflerinin büyük bir bölümünü uygulamaya koydu. Susurluk'la ortaya çıkan sermaye devletinin çeteleşen yüzü kapatılmaya çalışıldı. Eli kanlı katiller korundu. Göstermelik bir iki tutuklama dışında, gerçek sorumlular aklanmaya çalışıldı. MGK ve TÜSİAD, ordu–Refah gerginliği üzerinden Refahyol hükümeti düşürülerek yeni bir saldırı hükümeti olan Anasol–D'yi kirli oyunlarla, milletvekili pazarında Türk parasıyla beş para etmeyen milletvekillerini pazara sürerek hükümeti kurdular. Saldırı hükümeti olduğunu, henüz güvenoyu almadan yaptıklar %32 zamla gösterdiler. Sınıfın kazanılmış haklarına yönelik saldırılara hız verileceği, hükümet protokolünde açıklandı. Özelleştirmelere hız verilecek SSK, sağlık, eğitim, madenler, ve diğer KİT'ler özelleştirelecek.

Sınıfın örgütlü gücünü dağıtmayı hedefleyen ve sendikaları işlevsiz kurumlara dönüştürmeyi amaçlayan Eşel–Mobil sistemi devam ediyor. Sermaye, yaşadığı bu krizi, emekçilerin kazanılmış haklarını gaspederek aşmayı düşünüyor. Kamu emekçilerinin yıllardır yürüttüğü grevli, TİS'li sendikal mücadelesi yok sayılarak, memur sendikalarını derneklere dönüştürmek istiyorlar. Sendika ağalarının, tüm bu saldırılara karşı yaptıkları tek şey, saldırıları kolaylaştırmaktan başka bir anlamı olmayan ve adına EŞK (Ekonomik Sosyal Konsey) denilen, işçi–emekçiyi sömürmede, ezmede, hükümete danışmanlık yapacak olan ve ağırlığını da patron örgütlerinin oluşturduğu kurul içinde yer almak olmuştur.

Diğer taraftan yıllardır varlığı inkar edilen, sömürgeci kirli savaşla yok edilmesi amaçlanan, köyleri, ormanları, tarlaları yakılan, yerinden yurdundan edilen mazlum Kürt halkı, Köy–Kent adı altında, toplanma kamplarına doldurulmaya çalışılıyor.

MGK ve TÜSİAD direktifleriyle kurulan Anasol–D hükümeti, bir saldırı hükümetidir. Bu hükümet, işçi ve emekçilere zam ve zulüm, iş kence ve yoğun sömürüden başka birşey veremez. Biz Mutlu Aku işçilerin, talep ettiği ücret artışı henüz elde edilmeden erimiş oldu. Bu saldırı sadece bize değil, emeğiyle, alınteriyle geçinen herkesedir. Bizimle aynı iş kolunda olan ve aynı sendikada örgütlü olan ve yakın dönemde özelleştirilen Petlas'ta işçilerin kazanılmış hakları gasp edilmeye çalışılıyor. İşçi fazlası olduğu bahanesiyle Petlas işçisi sokağa atılmak isteniyor. Toplu iş sözleşmesinin de çıkmaza girmesiyle birlikte Petlas işçisi bu saldırıya grevle cevap verdi. Bu grev kapitalizme, kapitalist patronlara karşı açılmış yeni bir cephedir.

Sermaye sınıfının bu çok yolu saldırılarına karşı, işçi sınıfının mücadele birliğini sağlamak, başarının tek yoludur ve neye malolursa olsun bu birliği sağlamalıyız, aksi takdirde sefaleti bize zorunlu yaşam biçimi olarak dayatmaya devam edeceklerdi

### Sermaye Partilerinin Yalan Seferi

DSP Kartal İlçe Teşkilatı, Tepeörendeki Mutlu Aku grevimizi ziyaret etti. Konuşmalarında, kendilerinin (DSP'nin) demokratlığından, işçi ve emekçilerin haklarına sahip çıktıkları yalanından dem vurdular. 30 günlük ANASOL–D'nin uygulamaları Refahyol Hükümetinin uygulamalarından farklıymış gibi RP ve DYP'ye yüklenildi. Şovenizmde Türkeşi aratmayan Ecevit'in "demokrat, dürüst" bir lider olduğu, işçi ve emekçilerin haklarına sahip çıktığı yalanı tekrarlandı. İşçiler DSP'ye destek verirlerse Refahyol'un bozduğu ülkedeki "güven ortamı"nı rayına oturtacaklarını, anti demokratik iş yasalarını işçilerin lehine değiştirecekleri yalanını savurdular. Ekonomik Sosyal Konsey'in(EŞK'nın), içbarışın oluşmasında önemli bir imkan olduğu(!), bu imkanın iyi değerlendirilmesi gerektiği söylendi.

Biz işçi ve emekçiler, düzen partilerinin birçok vaat verip, hükümete geldiklerinde tam tersi uygulamalarla işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırıları artırdıklarını biliyoruz. Bu partilerin sadece sermayenin çıkarlarını savunduklarını da biliyoruz. EŞK; sermaye ve onun sınıf içindeki uzantıları olan sendika bürokrasisi ve ağaları açısından ülkenin krizden kurtulması, refaha ermesi, iç barışın sağlanması demekmiş! Peki biz işçi ve emekçiler açısından neyi ifade ediyor? Ülkenin refaha ermesi dedikleri sermayenin daha fazla kar etmesi, işçi ve emekçilerin haklarına daha fazla el konması, ülke zenginliklerinin bir avuç burjuva asalak tafından talanıdır. İç barış ise işçi ve emekçilerin bu sömürü ve saldırılara ses çıkarmaması, kölece yaşamayı kabullenmesi demektir.

EŞK'da yer alan DİSK, Türk–İş ve İş veren sendikaları Anasol–D hükümetine danışmanlık önermektedirler. EŞK ne gibi bir danışmanlık yapabilir? Tescilli sendika ağalarının yapacakları danışmanlık, ancak işçi ve emekçilere yönelik saldırılar karşısında oluşacak tepkilerin hangi yollarla bertaraf edilebileceği üzerinedir. Özelleştirme, Eşel–Mobil, SSK ve bir dizi haklarımızın gasp edilmesinde yolu düzlemek için danışmanlık yapabilirler. Biz işçiler, sendika ağalarının bu ihanetlerine dur demeli, bizim olan sendikalardan bu hainleri temizleyebilmeliyiz.

DSP ilçe başkanı ve başbakan yardımcısı Ecevit'in özelleştirme ve zamlarla ilgili burjuva basınında yer alan demeçleri, bizim çıkarlarımızı ne kadar savunduklarını gösteriyor. Zam, özelleştirme ve buna benzer saldırılara karşı değillermiş. Sermayenin köpekliğini yapan bu sosyal demokratlar işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunamazlar. Onlara verebileceğimiz herhangibir destek yok. Emekçilerin çıkarlarını ancak ihtilalci sınıf partisi savunabilir. Kurtuluş u ancak proletaryanın iktidarıdır!